

பாமினி பேரரசு

பாமினி இராச்சியம்:

டெக்கான் பகுதி டெல்லி சுல்தானகத்தின் மாகாண நிர்வாகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. தக்காணத்தில் ஒரு நிலையான நிர்வாகத்தை நிறுவுவதற்காக, முகமது பின் துக்ளக், நூறு கிராமங்களின் நிர்வாகத் தலைவர்களாக இருந்த அமிரன் — இ — சதாவை நியமித்தார். 1337 முதல் தக்காணத்திலும் டெல்லி சுல்தானகத்திலும் அதிகாரிகளுக்கு இடையே மோதல் தீவிரமடைந்தது. இது 1347 இல் கர்நாடகாவின் குல்பர்காவைத் தலைநகராகக் கொண்டு தக்காணத்தில் ஒரு சுதந்திர மாநிலத்தை நிறுவ வழிவகுத்தது.

அரசியல் வரலாறு:

- அலாவுதீன் ஹாசன் கங்கு பஹமன் ஷா என்பவர் கி.பி 1347 இல் பாமினி சுல்தானகத்தை நிறுவியவர்.
- ராய்ச்கூர் டோப் என்ற வளமான பகுதியின் மீதான போட்டி அவரது காலத்திலிருந்து தொடங்கி, பஹமன் ஆட்சியின் கடைசி வரை தொடர்ந்தது.
- வாரங்கல் மாநிலம், ராஜ்முந்திரி ரெட்டி ராஜ்ஜியங்களுடன் அவருக்கு அடிக்கடி மோதல்கள் இருந்தன. பஹமன் ஷா இந்த அனைத்துப் பயணங்களிலும் வெற்றி பெற்று, தனது நாணயங்களில் இரண்டாவது அலெக்சாண்டர் என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.
- 1363 இல் வாரங்கல் மீதான அவரது தாக்குதல் அவருக்கு கோல்கொண்டாவின் முக்கியமான கோட்டை மற்றும் பொக்கிஷமான டர்க்கைஸ் சிம்மாசனம் உட்பட ஒரு பெரிய இழப்பீட்டைக் கொண்டு வந்தது.
- அடுத்த நூறு ஆண்டுகளில் அடுத்தடுத்து அல்லது அபகரிப்பு மூலம் பல சுல்தான்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் காணப்பட்டனர். அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் தெற்கு அண்டை நாடுகளுடன் சண்டையிட்டனர், ஆனால் அதிக நிலப்பரப்பைப் பெறவில்லை.
- 1425 இல் வாரங்கல் அடக்கப்பட்டது மேலும் கிழக்கு நோக்கிய அவர்களின் முன்னேற்றம் ஓரிசான் ஆட்சியாளர்களால் சவால் செய்யப்பட்டது.
- 1429 ஆம் ஆண்டு அகமது ஷா அல் வாலி தலைநகரை குல்பர்காவிலிருந்து பிதாருக்கு மாற்றினார்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

முகமது III (1463 - 1482) ஆட்சி குறிப்பிடத் தக்கது, ஏனெனில் அவரது லெப்டினன்ட் முகமது கவான், ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதி.

முகமது கவான்:

- முகமதுவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் பாமினி இராச்சியம் அதன் உச்சத்தை அடைந்தது கவான். அவர் ஒரு பாரசீக வணிகர்.
- அவர் இஸ்லாமிய இறையியல், பாரசீகம் மற்றும் கணிதம் ஆகியவற்றில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். அவர் ஒரு கவிஞர் மற்றும் உரைநடை எழுத்தாளர் ஆவார்.
- ராணுவ மேதையும் கூட விஜயநகர், ஓரிசா மற்றும் அரபிக்கடலில் கடல் கொள்ளையர்களுக்கு எதிராக வெற்றிகரமான போர்களை நடத்தினார்.
- பாரசீக கட்டிடக்கலை பாணியில் பிதாரில் மதர்சாவைக் கட்டினார்.
- இந்த மதராசா உலகம் முழுவதிலுமிருந்து 3000 கையெழுத்துப் பிரதிகளின் சேகரிப்புடன் சிறந்த கற்றல் மையமாக இருந்தது.
- கவானின் முன்னேற்றத்தை பூர்வீக முஸ்லிம் தலைவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தனர். சுல்தானுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும்படி செய்தார்கள்.
- கவான் தூக்கிலிடப்பட்ட பிறகு பாமினி சுல்தானகம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது.
- சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சுல்தானகம் படிப்படியாக ஐந்து சுதந்திர ராஜ்ஜியங்களாக உடைந்தது: பீஜப்பூர், அகமதுநகர், பெரார், கோல்கொண்டா மற்றும் பிதார்.

நிர்வாகம்:

- 'தரஃப்' அல்லது மாகாணங்கள் எனப்படும் நான்கு நிர்வாக அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இந்த மாகாணங்கள் தெளல்தாபாத், பிதார், பெரார் மற்றும் குல்பர்கா
- ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒரு தாராப்தாரின் கீழ் இருந்தது, அவர் சுபேதார் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்
- தாரஃப்தாரின் அதிகார வரம்பிலிருந்து சில நிலங்கள் காலிசா நிலமாக மாற்றப்பட்டது.(கலீசா நிலம் என்பது மன்னர் மற்றும் அரச குடும்பத்தின் செலவுகளை நடத்த பயன்படுத்தப்பட்ட நிலமாகும்).
- 'ஜாகிர்' மானியமாகவோ பெறுவார்கள்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

இராணுவம்:

- பாமினி ஆட்சியாளர் தனது **அமீர்களை** இராணுவ ஆதரவிற்காக நம்பியிருந்தார்
- அமீர்களின் வரிசையில் இரண்டு குழுக்கள் இருந்தன: ஒன்று தக்காணத்தில் குடியேறிய முஸ்லீம்கள் மற்றும் டெக்கான் பகுதியில் நீண்ட காலமாக தங்கியிருந்தனர். மத்திய ஆசியா, ஈரான் மற்றும் ஈராக்கிலிருந்து சமீபத்தில் வந்த அஃபாகிஸ் அல்லது பர்தேசிஸ் மற்ற குழு.
- பாமினிஸ் போரில் **துப்பாக்கித் தூளைப்** பயன்படுத்துவதை நன்கு அறிந்திருந்தார்.

இலக்கியம்:

- பாரசீக, அரேபிய மற்றும் உருது இலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் செழித்து வளர்ந்தன.
- முகமது கவான் பாரசீக மொழியில் கவிதைகள் எழுதினார். ரியாஸ் — உல் — இன்ஷா, மனாசிர — உல் — இன்ஷா அவரது படைப்புகள்.
- "டக்கினி" என்ற புதிய பேச்சுவழக்கு "உருது" இந்த நேரத்தில் பிரபலமானது.
- குல்பர்காவின் புகழ்பெற்ற சூஃபி துறவி, குவாஜா பந்தே நவாஸ் கெசு தராஜ் இந்த மொழியில் எழுதினார்.

கட்டிடக்கலை:

- அவர்கள் **இந்தோ — இஸ்லாமிய** கட்டிடக்கலை பாணியை சில மேம்பாடுகளுடன் பின்பற்றினர். கட்டிடங்கள் கட்ட உள்ளூர் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- இந்த கட்டிடக்கலை பாரசீக கட்டிடக்கலையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.
- இந்த பாணியின் சில அம்சங்கள்
  - உயரமான மினாராக்கள்
  - வலுவான வளைவுகள்
  - பெரிய குவிமாடங்கள்
  - விசாலமான ஹசாரஸ்
  - கட்டிடத்தின் உச்சியில் பிறை நிலவு

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

விஜயநகர பேரரசு

விஜய நகரின் காலம் (1336—1647) கி.பி.:

ஹரிஹர மற்றும் புக்கா ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது, அவர்கள் இரண்டு சகோதரர்கள் மற்றும் முகமது-பின்-துக்ளக்கின் இராணுவத்தில் பணியாற்றினர். அவர்கள் டெல்லி சுல்தானகத்திலிருந்து பிரிந்து கர்நாடகாவில் ஒரு சுதந்திர மாநிலத்தை நிறுவினர் மற்றும் 1336 இல் துங்கபத்ரா நதிக்கரையில் தலைநகரான விஜயநகரை நிறுவினர்.

ஹரிஹரரும் புக்காவும் தங்கள் ராஜ்ஜியத்தை நிறுவுவதற்கு சமகால அறிஞரும் ஒரு துறவியுமான வித்யாரண்யரால் உதவியும் ஊக்கமும் பெற்றனர்.

ஆதாரங்கள்:

இலக்கிய ஆதாரங்கள்:

- விஸ்வநாதஸ்தானபதியின் ராயவாச்சகம்
- ராபர்ட் சீவெல் எழுதிய "விஜயநகர் பேரரசின் மறக்கப்பட்ட வரலாறு"
- கன்னட மற்றும் தெலுங்கு இலக்கியங்களான, மனுசரித்திரம், சாலுவாப்யுதயம், முதலியன, விஜயநகர அரசவையில் ஆதரவளிக்கப்பட்டு, மரபியல், அரசியல் மற்றும் சமூகத் தகவல்களைத் தருகின்றன.

வெளிநாட்டு கணக்குகள்:

- நிக்கோலோ டி காண்டி, தேவராயா 1 இன் விஜயநகர துரினக் காலங்களுக்குச் சென்று அவரது ஆளுமை பற்றிய விவரங்களைத் தெரிவித்தார்.
- பாரசீகத்தைச் சேர்ந்த அப்துல் ரசாக்- தேவராய 2-ன் போது வருகை தந்தார். தலைநகர் ஹம்பியின் அழகை விவரித்தார்.
- டொமிங்கோ பயஸ் மற்றும் பார்போசா கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் பார்க்கப்பட்டது.
- நுனிஸ் அச்சுதேவராயரின் காலத்தில் பார்க்கப்பட்டது

கல்வெட்டுகள்:

- சங்கம வம்சத்தின் குடும்ப வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதற்கான முக்கிய ஆதாரமாக பித்ரகுண்டா கல்வெட்டு உள்ளது.
- தேவராயரின் ஸ்ரீரங்கம் செப்புத் தகடுகள் விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் பரம்பரை மற்றும் சாதனைகளை வழங்குகின்றன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

- கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தின் பல்வேறு செப்புத் தகடு கல்வெட்டுகள்.
- ஹம்பி இடிபாடுகள் மற்றும் விஜயநகரின் மற்ற நினைவுச்சின்னங்கள் விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகின்றன.

அரசியல் வரலாறு:

- விஜயநகரம் நான்கு வெவ்வேறு வம்சங்களால் ஆளப்பட்டது
  - சங்கம வம்சம் (1336–1486)
  - சாலுவ வம்சம் (1486–1506)
  - துளுவ வம்சம் (1506–1565)
  - அரவிடு வம்சம் (1570–1647)

சங்க வம்சம்:

- ஹரிஹர ராயா முதல் ஆட்சியாளர். விஜயநகர மற்றும் பாமினி மோதல்கள் அவரது காலத்தில் தொடங்கியது.
- புகாராய ஹரிஹரருக்குப் பிறகு அரியணை ஏறினார்.
- புகாவின் மகன் கம்பராய மதுரையை இணைத்தான். இந்த அத்தியாயத்தை கங்காதேவி (கம்பராயரின் மனைவி) சமஸ்கிருதத்தில் மதுரவிஜயம் என்று எழுதினார்.
- ரேவதித்வீபை (கோவா) கைப்பற்றினார்.
- ஹம்பியில் பான்சுபரி பஜாரை உருவாக்கினார்.
- புகாரையாவுக்குப் பிறகு ஹரிஹரா 2 ஆட்சிக்கு வந்தார், பின்னர் தேவராயா ஆட்சிக்கு வந்தார்.
- தேவராயா 1 முதல் முக்கியமான மன்னர். துங்கபத்ரா ஆற்றின் குறுக்கே முதன்முதலில் அணை கட்டியவர்.
- பெரோஸ் ஷா 1-ல் தேவராயா 1-ஐ தோற்கடித்தார்.
- சங்கம வம்சத்தின் மிகப் பெரிய ஆட்சியாளர் இரண்டாம் தேவ ராயா ஆவார்.
- அவர் முஸ்லீம் வில்லாளர்களை இராணுவத்தில் சேர்த்தார்.
- சிலோனில் இருந்து காணிக்கை வசூலித்த முதல் விஜயநகர ஆட்சியாளர் இவரே.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

- இவருடைய மரணத்திற்குப் பிறகு சங்கம வம்சம் பலவீனமடைந்தது.
- கடைசி மன்னன் விருபகூராயர் அவனது தளபதி சாளுவனால் அகற்றப்பட்டார் நரசிம்மராய 1, மற்றும் அவர் சாளுவ வம்ச ஆட்சியை உற்று நோக்கினார்.

சாலுவ வம்சம்:

- நரசிம்ம ராயர் 2 சாளுவ வம்சத்தில் மிகப் பெரியவர்.
- அன்னம்சாரய்யர் இந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்.
- நரசிம்மர் 2 இறந்த பிறகு, நரச நாயக்கர் தனது மகன் வீரநரசிம்மத்தை அரியணையில் அமர்த்தினார்.
- வீரநரசிம்மர் துளுவ வம்சத்தின் ஆட்சியைத் தொடங்கினார்.

விஜயநகருக்கும் பாமினிகளுக்கும் இடையே மோதல்:

கிருஷ்ணா மற்றும் துங்கபத்ரா நதிகளுக்கு நடுவே இருந்த ராய்ச்கூர் பகுதியின் கட்டுப்பாட்டில் விஜயநகரம் மற்றும் பாமினி அரசுகளுக்கு இடையே தொடர்ந்து மோதல்கள் நடந்தன. இந்த பகுதி வளமானதாகவும் கனிம வளங்கள் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது. கோல்கொண்டாவின் புகழ்பெற்ற வைரச் சுரங்கங்கள் தோவாப் பகுதியின் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருந்தன. தக்காணத்தில் உள்ள துங்கபத்ரா முழுவதும் மட்டுமே விரிவாக்கம் செய்யக்கூடியதாக இரு ராஜ்ஜியங்களின் புவியியல் இருந்தது. இருவருக்குமிடையிலான சண்டைகள் முடிவாகவில்லை என்றும், அந்த நிலையே நீடித்தது என்றும் தெரிகிறது

துளுவ வம்சம்:

- வீரநரசிம்மர் இறந்த பிறகு, பிரதமர் திம்மராசு கிருஷ்ணதேவராயரை அரியணையில் அமர்த்தினார்.
- கிருஷ்ணதேவராயர் (1509–1529) இந்த வம்சத்தில் மிகப் பெரியவர்.
- அவர் ஒரு சிறந்த தளபதி மற்றும் திறமையான நிர்வாகி. அவர் பாமினி இராச்சியத்தின் இடிபாடுகளின் மீது வந்த சுதந்திர ராஜ்யங்களுடன் தொடர்ச்சியான போரில் ஈடுபட்டார், சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரித்தார் மற்றும் தக்காணத்தில் போர்த்துகீசிய செல்வாக்கைக் கையாண்டார்.
- பீஜாப்பூரின் அடில் - ஷாஹி படைகளை முற்றிலுமாக உடைத்து குல்பர்காவைத் தாக்கி, அங்கு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த மூன்று பாமினி இளவரசர்களை விடுவித்தார். குல்பர்காவின் சிம்மாசனத்தை மீட்டெடுக்க அவர் அவர்களுக்கு உதவினார், மேலும் கிருஷ்ணதேவராயவனராஜ்யஸ்தபனாச்சார்யா என்ற பட்டத்தை பெற்றார்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

- அவர் தனது கிழக்குப் பிரச்சாரத்தை கி.பி 1513 இல் தொடங்கினார்.
- கிருஷ்ணதேவராயரால் கைப்பற்றப்பட்ட முதல் கோட்டை உதயகிரி ஆகும்.
- பிரதாபருத்திரனை தோற்கடித்தார் ஓரிசாவின் கஜபதி.
- அவர் கஜபதி இளவரசி துக்காதேவி அல்லது அன்னபூர்ணாதேவியை மணந்தார்.
- 1520 இல் ரைசூர் பிரச்சாரம் அவரது கடைசி பிரச்சாரமாகும். அவர் இஸ்மாயில் அடில் ஷாவை தோற்கடித்தார்.
- போர்த்துகீசிய கவர்னர் அல்பான்சோ டி அல்பர்க் கிருஷ்ணதேவராயருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்.
- 1510 இல் போர்த்துகீசியர்கள் கோவாவை பீஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து கைப்பற்றினர்.
- ஆந்திர போஜா என்று அழைக்கப்பட்டார்
- அரசுவையில் **அஷ்டதிக்குர்கள்** எனப்படும் எட்டு சிறந்த அறிஞர்கள் இருந்தனர்.
- அவரது மகன் இறந்ததால், கிருஷ்ணதேவராயர் நரம்பு தளர்ச்சி அடைந்து 1529 இல் இறந்தார்.
- மரணத்திற்குப் பிறகு, அச்யுததேவாவும் சதாசிவராயரும் அரியணை ஏறினர்.
- ராம ராயரின் ஆட்சியின் போது, **பஹமன் கூட்டமைப்பு** (பிஜாப்பூர், அகமதுநகர், கோல்கொண்டா மற்றும் பிதார் ஆகியவற்றின் கூட்டுப் படைகள்) 1565 இல் **தலைக்கோட்டைப் போரில் அவரை** (ராமராயரை) தோற்கடித்தது.
- ராம ராயா சிறையில் அடைக்கப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். விஜயநகரம் அழிந்தது. இந்தப் போர் பொதுவாக விஜயநகரப் பேரரசின் முடிவைக் குறிப்பதாகக் கருதப்பட்டது.
- இருப்பினும், விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் மற்றொரு நூற்றாண்டுக்கு **அரவிடு வம்சத்தின் கீழ் இருந்தது.**

அரவிடு வம்சம்:

- திருமால், ஸ்ரீ ரங்கா மற்றும் வேங்கட II ஆகியோர் இந்த வம்சத்தின் முக்கிய ஆட்சியாளர்கள்.
- வேங்கட II அக்பரின் சமகாலத்தவர், அவர் தலைநகரை மாற்றினார்.
- விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் கடைசி ஆட்சியாளர் ஸ்ரீ ரங்க III ஆவார்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

- வந்தவாசி போரில் கோல்கொண்டாவின் மிர் ஜம்லாவால் ஸ்ரீ ரங்கா தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- விஜயநகரப் பேரரசு இத்துடன் முடிவுக்கு வந்தது.

நிர்வாகம்:

- அவர்கள் பாரம்பரிய முடியாட்சியைப் பின்பற்றினர்.
- அரசன் அரசாட்சியின் இறுதி அதிகாரம். ராணுவத்தின் உச்ச தளபதியாகவும் இருந்தார்.
- ராஜா தனது அன்றாட நிர்வாகத்தில் மந்திரி சபையால் உதவினார்.
- விஜயநகர நிர்வாகத்தின் முக்கியமான பண்புகளில் ஒன்று அமரநாயகம் இது டெல்லி சுல்தானகத்தின் இக்தா அமைப்பைப் போன்றது.
- இந்த அமைப்பில், விஜயநகரப் படையின் தளபதி நாயக்கர் என்று அழைக்கப்பட்டார். ஒவ்வொரு நாயக்கருக்கும் நிர்வாகத்திற்கு ஒரு பகுதி வழங்கப்பட்டது. நாயக்கர் தனது பகுதியில் விவசாய நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு பொறுப்பானவர்
- அவர் தனது பகுதியில் வரி வசூல் செய்தார், இந்த வருமானத்தில் தனது இராணுவம், குதிரைகள், யானைகள் மற்றும் போர் ஆயுதங்களை பராமரித்து ராயருக்கு அல்லது விஜயநகர ஆட்சியாளருக்கு வழங்க வேண்டியிருந்தது.
- அமர நாயக்கர்கள் ஆண்டுதோறும் மன்னருக்குக் காணிக்கை அனுப்பியதோடு, தனிப்பட்ட முறையில் அரச சபையில் தங்கள் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்த பரிசுகளுடன் ஆஜராகினர்.

வருவாய்:

- நில வருவாய் மாநிலத்தின் முக்கிய வருமான ஆதாரமாக இருந்தது.
- பொதுவாக இது மொத்த உற்பத்தியில் ஆறில் ஒரு பங்காக இருந்தது.

சமூகம்:

- மக்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கை காணப்பட்டனர்.
- பட்டு மற்றும் பருத்தி ஆடைகள் முக்கியமாக ஆடைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. வாசனை திரவியங்கள், பூக்கள் மற்றும் ஆபரணங்கள் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. பணக்காரர்களின் அழகான வீடுகள் மற்றும் அவர்களது வீட்டு வேலையாட்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி பயஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

- விபச்சாரம் நிறுவனமயமாக்கப்பட்டது.
- தேவதாசி அல்லது கோவில் நடனக் கலைஞர் முறை மிகவும் பிரபலமானது.
- சதி பயிற்சி மேலும் வலுப்பெற்றது.
- பிராமணர்கள், கூத்திரியர்கள், வைசியர்கள் மற்றும் சூத்திரர்கள் ஆகிய நான்கு சாதிகளின் பிரிவுகள்.

மதம்:

- சங்கம ஆட்சியாளர்கள் முக்கியமாக சைவர்கள் மற்றும் விருபாக்ஷா அவர்களின் குல தெய்வம். ஆனால் மற்ற வம்சத்தினர் வைணவர்கள்.
- ஆனால் அனைத்து அரசர்களும் பிற மதத்தவர்களிடம் சகிப்புத்தன்மையுடன் இருந்தனர். போர்போசா அனைவரும் அனுபவிக்கும் மத சுதந்திரத்தை குறிப்பிட்டார்.
- நிர்வாகத்தில் முஸ்லிம்கள் பணியமர்த்தப்பட்டனர் மற்றும் அவர்கள் மகுதிகள் கட்டவும் வழிபாடு செய்யவும் சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- ஷன்யா சம்பதனே - இக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வசனங்களின் தொகுப்பு. (வசனம் என்பது கன்னடத்தில் உள்ள வாசகங்களைக் குறிக்கும், இவை கன்னட மொழியில் இயற்றப்பட்ட கவிதை வசனங்கள், பசவண்ணா தலைமையிலான வீரசைவ இயக்கத்தால் பிரபலப்படுத்தப்பட்டது).

இலக்கியம்:

- சமஸ்கிருதம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகள் விஜயநகர காலத்தில் ஏராளமான இலக்கியங்களைக் கண்டன.
- சில சமஸ்கிருத படைப்புகள் உள்ளன.
  - கங்காதேவி எழுதியது - மதுரவிஜயம்
  - கிருஷ்ணதேவரயா எழுதியது - உஷாபரிணயன், ஜாம்பவந்திகல்யாணம், மதலசசரிதம்.
  - குரு வித்யாரண்யா எழுதியது - ராஜா கலநிர்ணயா
- கன்னட இலக்கியப் படைப்புகள்.
  - சாமராசா எழுதியது - பிரபுலிங்கலீலை
  - கனகதாஸ் எழுதியது - ராமதானாசரிதே, நள சரிதை, மோஹந்தராங்கிணி
  - குமாரவியாசர் எழுதியது - கர்நாடக கதை மஞ்சரி

MANIDHANAEMYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IV - HISTORY & CULTURE OF INDIA

- புரந்தர்தாஸ் — கீர்த்தனைகள்
- தெலுங்கில் இலக்கியப் படைப்புகள்
  - கிருஷ்ணதேவராயர் எழுதியது — அமுக்தமால்யதா
  - அல்லசானிபேதன்னா எழுதியது — மனுசரிதா
  - நந்தி திமன்னா எழுதியது — பாரிஜாதபராஹணம் போன்றவை
- அஷ்டதிக்கஜஸ் — தெலுங்கு இலக்கியத்தின் எட்டு பெரிய கவிஞர்கள் கிருஷ்ணதேவராயரின் அரசவையில் வளர்ந்தனர்.

கட்டிடக்கலை:

- விஜயநகர பாணி என்று அழைக்கப்பட்டது.
- சாளுக்கியர்களுக்கு இருந்ததைப் போலவே, அதன் நீடித்து நிலைத்து நிற்கும் தன்மைக்காக விரும்பப்படும், உள்ளூர் கடினமான கிராண்ட் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டிடப் பொருளாக இருந்தது.
- விஜயநகரக் கோயில்கள் பலமான சுற்றுச்சுவர்களால் சூழப்பட்டுள்ளன மற்றும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தூண்கள் கொண்ட கல்யாணமண்டபத்தால் (திருமண மண்டபங்கள்) சிறப்பிக்கப்படுகின்றன; சோழர் பாணியில் மரம், செங்கல் மற்றும் ஸ்டக்கோவால் கட்டப்பட்ட உயரமான ராயகோபுரங்கள் (கோயிலின் நுழைவாயிலில் செதுக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்ன கோபுரங்கள்); மற்றும் தெய்வங்கள் மற்றும் தெய்வங்களின் வாழ்க்கை அளவிலான உருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இந்த திராவிட பாணி கிருஷ்ணதேவ ராயரின் ஆட்சியின் போது பிரபலமடைந்தது மற்றும் அடுத்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்ட தென்னிந்திய கோவில்களில் காணப்படுகிறது.
- விஜயநகரின் அரண்மனை கட்டிடக்கலை பொதுவாக கல் இடிபாடுகளுடன் கலந்த சாந்துகளால் ஆனது மற்றும் இஸ்லாமிய செல்வாக்கு கொண்ட வளைவுகள், குவிமாடங்கள் மற்றும் பெட்டகங்களுடன் மதச்சார்பற்ற பாணியைக் காட்டுகிறது.